

vezilo

GLASILO BELOKRANJSKE
TRIKOTAŽNE INDUSTRIJE

Direktor Vujčič je dal odpoved

O korakih, ki jih je v zadnjem času napravil direktor Peter Vujčič, o njegovem odnosu do podjetja, o njegovem stanju smo slišali mnogo ugibanj in mnogo trditev. Trenutno je za nas dejstvo le sklep delavskega sveta, s katerim je delovno razmerje tov. Vujčiča prekinjeno s 1. 9. 1972. Razumljivo, da je in da bo tudi tej formalnosti sledilo mnogo vprašanj, na katere ne bo nikoli odgovora. Vsi vemo, s kakšno zavzetostjo je direktor Vujčič vodil in gradil naše podjetje, in zato je ob tej priložnosti težko ostati brez odgovora na vsa ta vprašanja. Tov. Vujčič živi in dela v Celovcu. Ni zaprosil za politični azil, trdno pa se je odločil, da se v Jugoslavijo ne bo vrnil, dokler celotna preiskava o primeru »Beti« ne bo zaključena in dokler ne bo o tem primeru izrečena sodba. In potem? O tem lahko ponovno ugibamo. Osebnostno predvidevam, da se bo vrnil, ker vem, kako težko je napravil te korake.

V odpovedi, ki jo je tov. Vujčič poslal delavskemu svetu, prosi slehernega člana našega kolektiva za razumevanje in se obenem obvezuje, da bo po potrebi in po svojih močeh našemu kolektivu vedno pomagal. Smatramo, da je zato tudi stališče delavskega sveta glede vrnitve Petra Vujčiča popolnoma pravilno. Vsaka polemika ali oddaljevanje od stališč delavskega sveta našemu kolektivu lahko samo škodi.

V prejšnji številki »Vezila« so bili objavljeni rezultati polletnega poslovanja našega podjetja. Predvidevamo, da bomo uspešno končali tudi drugo polovico letošnjega leta. Ta uspeh pa nam sam po sebi ne sme biti jamstvo, da lahko mirno in nezainteresirano prepuščamo podjetje slučajnostim. V vsej nejasnosti gospodarskih predpisov, v že tako tež-

kem položaju gospodarstva pri nas, nam lahko samo majhna popustljivost v samem kolektivu podre vse to, kar je zgrajeno in v kar tako trdno verujemo. Ne smemo biti črnogledi. Posli, ki jih imamo sklenjene za naslednje leto, so obsežnejši in še interesantnejši od dosedanjih. Moralni bomo le še bolj trdno in prizadevno zapreči, da ostanemo v tem

tempu razvoja, kot smo ga navajeni. Vse drugo je nazadovanje.

V tem je torej najvažnejša naloga nas vseh. Kdo pa zastopa pravilna stališča in kdo ne v primeru »Beti«, se bo pokazalo v bližnji prihodnosti; ni treba, da mi sami izsiljujemo tako ali drugačno rešitev.

Tone Štrucelj

Sedemčlanska delegacija žena iz Zapadne Nemčije je konec septembra obiskala Metliko in tovarno BETI. V spremstvu svojih gostiteljic — članic konference za družbeno aktivnost žensk iz Novega mesta, si Nemke ogledujejo proizvodnjo, tehnični direktor pa je odgovarjal na njihova vprašanja. Nemke so odšle iz kolektiva z najlepšimi vtisi.

(Foto: R. Bačer)

Kar želite, to dobite!

Prišel je čas, ko je računalniški center nameščen in je začel stroje poganjati v tek. Kaj to pomeni za kolektiv, je v naslednjem zapisu obrazložil strokovnjak Nikola Ladika

Nedavno tega je bila končana adaptacija prostorov za računski center. Tja smo se že vselili. Prostori so sodobno urejeni in ustrezajo zahtevam proizvajalcev računalnika.

Ceprav je sistem preizkušen, ga zaenkrat še ne moremo uporabljati, ker še nimamo klime naprav. Te morajo priti v kratkem. Upamo, da bomo takrat, ko boste imeli v rokah to številko, že nemoteno delali.

RACUNALNIK IMA SVOJ JEZIK

Za priprave smo imeli malo časa, začele so se dejansko po prvem aprilu. Obdelati je bilo potrebno zaloge v skladišču gotovih izdelkov, naročila za dobavo blaga, realizacijo, fakturiranje in saldokonte. Hkrati s tem je bilo potrebno izdelati šifrant blaga, prilagoditi in izpopolniti obstoječo dokumentacijo in rešiti celo vrsto vprašanj, ki so se vzporedno pojavljala. Dela ni bilo malo, posebno če smo vedeli, da za razne poizkuse ni bilo časa. Tako je vsaka rešitev morala čim prej dobiti svojo končno obliko. Elektronski računalnik si ne smemo predstavljati kot šivalni, pletilski ali drugi stroj. Računalnik je sposoben opraviti celo vrsto najbolj zapletenih računskih in drugih operacij. Za opravljanje nalog ima računalnik prilagojen določen programski jezik, ki daje inštrukcije računalniku, kaj naj v določenem primeru naredi. Računalnik razume samo programski — računalniški jezik in bo opravil samo to, kar z določeno inštrukcijo od njega zahtevamo.

Ko organizator sestavi navodila za določeno operacijo poslovanja, na podlagi katerih potem programer vdelava program, še ne vemo če je program v redu. V tem programu so možne različne napake, ki jih moramo najprej odpraviti. Odpravimo jih tako, da vsak program testiramo. Pri tem elektronski računalnik pokaže napake. Računalnik lahko sprejme samo pravi program. Testiranje programov traja dalj časa in je zelo zahtevno delo.

PRIPRAVE SO PRI KONCU

Zdaj, ko upamo, da smo vam vsaj približno opisali delovanje računalnika, lahko povemo, kaj smo v našem oddelku do zdaj naredili. Organizacijsko je obdelano področje, ki bo prva faza obdelave na računalniku. Za celotno področje so izdelana navodila za programerje, ki so na podlagi teh navodil izdelali programe. Pri izdelavi teh navodil je bilo nekaj težav, ker ima računalnik svojo logiko, katere ni možno menjati, zato je bilo potrebno narediti nekaj sprememb. S tem je bilo in je še

precej dela, toda upamo, da bomo v prihodnjem obdobju našli rešitve. Del za delom področja poslovanja, za katera so bila končana navodila, so programerji skušali izdelati programe. Tako imamo zdaj celotno prej omenjeno področje že na programih. Na teh programih še delamo, odpravljamo tehnične napake in izboljšujemo logične rešitve. Največji del programov je končan in čaka na testiranje. S testiranjem bomo začeli, ko bo instalirana klima naprava. Ker pa običajno noben program ne gre takoj skozi računalnik, saj zahteva še določene popravke, bo testiranje programov, katerih imamo do sedaj okrog 50, trajalo precej časa. Po testiranju bodo vsi programi po potrebi lahko takoj stekli.

KAJ NAM OBETA RACUNALNIK?

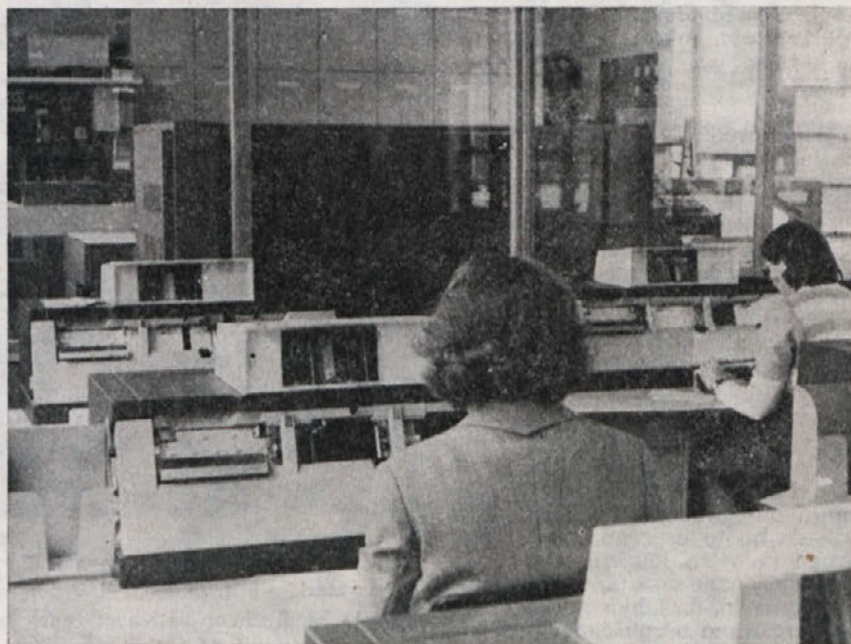
Ali je elektronska obdelava podatkov le moda v Jugoslaviji na splošno ali pa je to potreba sedanje stopnje razvoja naše industrije? Kako je pri nas v Beti?

Konkreten in posplošen odgovor je težko najti. Vsako podjetje, posebno pa gospodarsko, si lahko veliko pomaga z računalnikom pri vsem svojem poslovanju. Z istim namenom je naše podjetje nabavilo računalnik. To je zelo draga naprava in ne bi smela stati neizkoriščena. Ali bo in koliko bo izkoriščena, ni odvisno samo od nas, ki nepo-

sredno delamo na elektronskem računalniku; to je odvisno predvsem od vodstvenega kadra v Beti, kateremu je računalnik kot pomoč pri vodenju podjetja dejansko namenjen. Ljudje iz našega oddelka so tu zato, da pomagajo proizvodnji, komercialni in računovodstvu čim bolj izkoristiti vse lastnosti računalnika in vse tisto kar računalnik lahko prispeva k izboljševanju poslovanja podjetja. Čim več boste od računalnika zahtevali, tem laže vam bo delati, bolj učinkovite bodo vaše odločitve.

Zaenkrat bomo na računalniku obdelovali manjši del poslovanja podjetja, del, ki je tesno povezan s komercialno. Že v začetku prihodnjega leta bomo začeli s pripravo elektronske obdelave podatkov v proizvodnji, od skladišča surovin do gotovih izdelkov. Skušali bomo spravi na sistem našo celotno proizvodnjo. Koliko bomo v tem uspeli, je seveda odvisno od sodelovanja odgovornega osebja v proizvodnji. S prehodom na elektronsko obdelavo podatkov lahko ogromno pridobimo. Rezultat elektronske obdelave podatkov bi moral biti: manj zastojev v proizvodnji, boljše usklajevanje proizvodnih kapacitet, izboljševanje proizvodnega procesa, hitrejše spremljanje zalog surovin, polproizvodov in gotovih izdelkov, spremljanje proizvodnega programa, dnevno, tedensko ali mesečno informiranje vodstva proizvodnje o realizaciji plana, o poteku proizvodnje, o morebitnih zastojih itd. Skratka, vodstvo proizvodnje lahko dobi ob pravem času (ko je še mogoče ukrepati) večje število pokazateljev trenutnega stanja proizvodnje, danes za večeraj. Toda še enkrat poudarjamo: kakršne podatke boste zahtevali, takšne lahko dobite.

Nikola Ladika

Tako so videti novi prostori, kjer so začeli brniti računalniški stroji. Vse moderno, veliko svetlobe in prilagojeno zahtevam tega dela.

Dobri praktikanti so v pomoč

Pogovor z inž. Franjom Oletičem, vodjo konfekcijske proizvodnje in mentorjem, v katerem ocenjuje delo praktikantov v podjetju

»Ali ste zadovoljni s praktikanti? Menite, da so vam v pomoč in to posebno v času dopustov naših delavcev?«

»Letna praksa za vse strokovne šole, pa tudi za konfekcijo, veliko pomeni. V tem času namreč praktikanti povezujejo teoretično znanje, ki so si ga pridobili v šoli s prakso v podjetju. Od praktika pa je odvisno, kako se poglubi v delo. Mi mu omogočamo, da spozna vse, kar je potrebno. Praktikant Travnikar na primer nadomešča v času dopusta vodjo krojilnice. Med dopusti nadomeščajo nekateri tudi naše delavce. Travnikar je eden takih primerov. Je pa, lahko rečem, eden najboljših praktikantov.«

»Kako je bilo s praktikanti v prejšnjih letih?«

»V štirih letih, kar sem tu, smo imeli na primer v konfekciji na praksj 4 do 6 praktikantov, letos pa samo 3. V glavnem so bili to naši študenti. Praktikanti so v glavnem iz kranjske šole, pa tudi iz Zagreba (višja konfekcijska).

Kar je bilo praktikantov pri nas, so veliko pridobili, ker so se za prakso resno zavzeli, ne glede na to, ali so učenci prvih ali zadnjih letnikov.

Vedno je bilo tesno sodelovanje praktikantov z mentorji in z obratovodji. Nekateri praktikante smo dali tudi v zunanje obrate. To sodelovanje je bilo vedno plodno.«

»Kakšen je odnos bodočih strokovnjakov do prakse?«

»Praktikante smo vedno zadolžili s primernim delom. Imajo navadno že iz šole določeno delo, ki ga morajo tu opraviti. Praktikanti opravljajo določeno fazo dela, lahko rečemo, že skoraj samostojno, toda vedno pod nadzorstvom svojih mentorjev. Pravilno bi bilo, da si v začetku ogledajo celotno proizvodnjo, tako osnovno kot konfekcijsko proizvodnjo in da se tako spoznajo s podjetjem. Vsekakor je zaželeno, da to vpeljejo. Po končani praksi mentorji pregledajo dnevnik praktikantov in vpišejo ocene. Ta praksa je vsekakor koristna. Jaz pomagam praktikantom pri delu, v kolikor je to v mojih močeh. Praksa je po moje tudi prvi korak, kjer se šola sreča z življenjem in s poklicem. To je temelj za nadaljnji uk.

Mojstri, tehnologi in drugi gredo tudi praktikantom na roko. Nespornost ni. Preden povedem praktikante v proizvodnjo, se vedno pomenim z mojstri in z ostalimi vodilni-

mi sodelavci. Dam jim tudi smernice in napotke (pedagoške in strokovne) ter imam stalne kontakte s praktikanti ter mojstri v času celotne prakse. To je tudi moja dolžnost. Praktikanti so zadolženi za konkretno delo in so disciplinirani, torej ne motijo delavcev. Delavci so že navajeni na praktikante in so seznanjeni s potekom prakse.

Razen praktikantov iz tekstilnih in drugih šol, imamo na praksi tudi učence iz naše poklicne šole. Te praktikantke delajo na fazah dela v neposredni proizvodnji in jih namesimo v vsako izmenjo in na razna delovna mesta.

Praksa traja v proizvodnji povprečno mesec dni. Praksa je koristna, ker v tem času izpolnjujemo ozka grla zaradi dopustov. Zaželeno je tudi, da našim praktikantom omogočimo prakso v podjetjih podobne stroke, na drugi strani pa, da pridejo njihovi praktikanti k nam. Ta zamenjava bi bila koristna, kajti iz izkušnje vem, da se na ta način pridobi več praktičnega znanja. Menim, da nobenemu praktikantu ne bi smeli zapirati vrat, ne glede na to, od kje pride.«

M. Bračička

V proizvodnji je vrsta zapletenih procesov, vendar so jim tudi praktikanti kos, če se zavzamejo. Posnetek je iz metliškega obrata.

Silva Dular:

Na nočnem ribolovu

Letos sem že četrto poletje prebila del dopusta v našem počitniškem domu v Seči. Moram reči, da sem se vsako leto v domu bolje počutila. Letos je bilo prav domače, zlasti ker so bile kuharice in natakarice domačinke iz Metlike

Tudi okolica doma, ki je bila prvo leto precej pusta, dobiva iz leta v leto lepšo podobo, kar je predvsem zasluga upravnika Nika Jakljiča, ki res vzorno in skrbno sadi, okopava in zaliva rože, drevje in drugo zelenje.

Pred sezono so v domu adaptirali strop v jedilnici in po sobah namestili tapison. Upravnik je bil zadovoljen, ker so sobe lepše uredili, vendar je potožil, da so nekateri gostje premalo pazljivi in so tapison v nekaterih sobah močno umazali z razno pijačo in sadjem, kar se le s težavo ali sploh ne očisti.

Dom je bil med našim bivanjem v Seči docela zaseden, največ z domačimi delavci; bilo je tudi nekaj tujih gostov. Tako so imeli tamkaj zaposleni polne roke dela, zlasti še, ker v bifeju postrežejo tudi zunanjim gostom. Upravnik skuša s tem povečati promet, kar pa dodatno obremenjuje zaposlene, ki često delajo od šestih zjutraj pa tudi do polnoči.

Letos se mi je ponudila priložnost, da sva se z možem udeležila ribolova na morju. Mož je v Kopru našel znanca — domačina, ki nama je prikrbel potrebno dovoljenje za nočni lov z ribiško ladjo. Tako sva se nekega večera odpeljala v Izolo, kjer sva na pomolu poiskala ribiško barko in kapetana. Ta je bil o najinem prihodu že obveščen in kar hitro sva se seznanila z njim in drugim člani posadke. Skupaj jih je bilo sedem, in sicer: kapitan, trije kvalificirani ribiči — od teh dva tako imenovana svečarja — strojnik in dva ribiška vajenca. Poleg te ribiške ladje je bilo še šestnajst drugih ribiških bark, ki so se prav tako pripravljale, da odrinejo na nočni ribolov.

Nekaj pred osmo uro zvečer smo odrinili iz pristanišča. Za nami so krenili tudi vsi drugi ribiči. Ker se je začelo temniti, so prižgali na ladji luč. Vsaka ribiška ladja ima na zadnjem koncu privezana še dva ribiška čolna, na katerih so tudi pritrjene posebne svetilke, s katerimi ponoči privabljajo ribe.

Na sredni barke je kabina, razdeljena v dva dela. V prvem delu je naprava za upravljanje z ladjo, brezžični oddajnik in radar. Ta jim na sliki — zaslonu — pokaže, kje se pomikajo ribe. Ob kabini in na njej so zložene plastične posode — zabojčki, v katere po ulovu sortirajo ribe. Na zadnjem koncu barke je lepo zloženo

na ogromna ribiška mreža. Barka je opremljena z velikim dvigalom — škripcem, s katerim dvigajo mrežo. V spodnjih prostorih barke so še strojnica in prostor z ležišči za posadko. Ne smemo pa pozabiti majhne kuhinje, ki je zlasti v slabem vremenu ribičem prijetno zatočišče.

Ko smo se vozili približno tri četrte ure, je kapitan vključil radar. Kmalu se je na zaslonu pokazala črna črta, kar je pomenilo, da so v globini pod nami ribe. Kapitan je ustavil barko in dva ribiča sta vrgla stopetdeset kilogramov težko sidro v morje. Sedaj je bilo že čisto temno, le luč je razsvetljevala ladjo in del morja. Ribe, ki jih je privabila luč, so živahno plavale okoli ladje. Zaradi močne luči se je videlo precej v globino.

Ko se je ladja ustavila, sta se oba ribiča — svečarja — vkrcala vsak v svoj čoln in se oddaljila daleč proč, vsak na svojo stran. Oba sta vključila močne luči, ki so pričele privabljati ribe.

Posadka se je spravila k večerji, nato pa se je napolnila v spodnje prostore k počitku. Tudi nama so ponudili ležišče, vendar sva rajši ostala na palubi z dežurnim ribičem. Vmes sva malo zadremala, spatj se ni dalo, ker je bil ves čas vključen motor za razsvetlavo, ki je povzročal dokaj močan ropot. Ribiče, ki so tega brnenja navajeni, to ni motilo in so spali do približno dveh zjutraj, ko jih je poklical dežurni. V tem času sta počasi priveslala do ladje oba svečarja, ki sta s prižganimi lučmi za sabo privabljala cele trume sardel.

Sedaj so na ladji ugasili motor za razsvetlavo in luči so ostale le na obeh čolnih. Ribiči so pričeli spuščati mrežo, ki se je razpela v velikem krogu, na vrhu pa so plaval zamaški iz stiropora. Ko se je mreža odvijala in potopila — ta seže tudi do sto metrov globine — so jo na dnu zadržali, tako je nastala velika vreča, v kateri so bile zajete ribe. Na zaslonu radarja je bila vidna velika črna lisa, to je cela jata sardel. Ribiči so sedaj vključili veliko dvigalo, ki je začelo počasi vleči mrežo k barki in jo dvigati na krov. Ko se je krog mreže ob barki stisnil in je meril v premeru le okrog tri metre, so vzeli ribiči poseben sak, pleteno mrežo, dolgo približno dva metra, in z njim pričeli zajemati iz mreže ribe. Še prej so lepo počistili

palubo. S posebnim manjšim dvigalom so dvignili sak z ribami in jih stresli na krov. Vsakokrat je bilo v saku tudi do dvesto kilogramov sardel. Se in še so zajemali in paluba se je vedno bolj polnila s svetlimi ribjimi telesci, ki so se premetavala po palubi. To noč so ujeli skoraj štiri tone rib.

Vtem se je že docela zdanilo in ribiči so začeli spravljati sardel v zabojčke, tako da so bili vsi zabojčki, potem ko smo pluli v pristanišče, že lepo zloženi in pripravljeni za transport. V pristanišču so že čakali kamioni podjetja Delamaris, na katere so zložili ujete ribe, ki so jih pred tem že stehali. Vsi ribiči in kapitan so namreč plačani po teži ujetih rib.

Lov je bil končan. Za naju je bilo to lepo doživetje, medtem ko je bil za ribiče to delovni čas, ki ga morajo opravljati vsako noč, bodisi v lepem ali slabem vremenu. Če je ulov dober, kot je bil to noč, so vsi veseli, četudi se pri delu kljub avtomatičnim pripravam, ki jih imajo, močno utrudijo, kajti posadke je malo in morajo zelo hiteti, da pri tako velikem ulovu vse postorijo do prihoda v pristanišče.

Pozdravila sva se s prijaznimi ribiči, ki so nama za popotnico dali še precej rib, katere smo še isti večer v Seči spekli in zalili z metliško črnino. Okoli trideset nas je sedelo za mizo in bilo je prav prijetno. Nočni ribolov z izolskimi ribiči mi bo ostal v lepem spominu.

Letos 42 učenk

V prvem oddelku srednje tekstilne šole se je začel pouk z 42 učenkami iz podjetij KOMET, BETI in LABOD. Prvič letos so v šoli tudi zaposlene iz novomeške tovarne LABOD in iz metliškega Kometa. Med slušatelji so tudi trije fantje. Pouk imajo vsak drugi teden v popoldanskem času. Prvi izpit imajo že 14. oktobra. Tretji letnik te šole je prav tako začel s poukom, učenke pa so že imele izpit iz slovenščine. Uspeh je bil zelo dober, saj od 29 kandidatk samo ena ni imela sreče.

**Sodelujte
v VEZILU!**

Vsak dan modna revija

Ves september in dobršen del oktobra bodo v kolekciji sobi obrata BETI v Metliki mini modne revije za naše kupce. Gostom prikazujemo modele iz nove pomladno-poletne kolekcije za leto 1973. Naše prikupne manekenke Sandra, Lidija in Katja predstavljajo dvanajstirideset modelov: spalne srajce, pižame, enodelne in dvodelne ženske kopalke, kombineže, ter komplete za izlete in plažo. Moških izdelkov kupcem ne prikazujemo na manekenih, ker je fante za to delo teže pridobiti. Škoda, kajti izdelek je videti mnogo lepši na človeku, kot pa ga ponuditi kupcu iz kovčka.

Nekaj posnetkov z naših tovarniških predstav za kupce.

TEKST: TONI GAŠPERIČ
FOTO: RIA BAČER

Značilnosti velesejma

Tudi letos je BETI sodelovala na Zagrebškem velesejmu. Obiskovalcev in kupcev je bilo veliko. Posebno zanimanje so vzbudili izdelki iz tiska in sympafresh pletiva. Nemalo navdušenja je bilo tudi za diolen loft. Tudi ostali izdelki naše tovarne, kot ženske in otroške kopalne obleke, kombineže, hlačke iz sympafresh pletiva, bluže iz čipke, velurja, helanke in pliša, spalne srajce in pižame iz velurja in pliša, ter diolen loft za obleke, kostime in plašče, kakor tudi polyamid in polyester preja, so bili prijetno sprejeti.

Na velesejmu znašajo zaključeni komercialni posli 2,345.000 dinarjev.
Niko Selakovič

Nov delovni čas

Industrijska prodajalna v Metliki ima od 1. oktobra nov delovni čas. Vsak dan strežejo strankam od 8. do 15. ure, ob sobotah pa od 8. do 14. ure. V Dobovi in Mirni peči, kjer tovarna nima svojih lokalov, bodo organizirali obiske potujoče trgovine, da bodo imeli zaposleni enake možnosti nabaviti lastne izdelke po znižanih cenah.

»Prijetli, obrodile so trte vince nam sladko . . . « pravi Prešeren, toda letos v Beli krajini ne bo hudo sladkega vina. Samorodnica, ki je je čedalje manj, je še kar obrodila, drugo grozdje pa so potrgali z avoljo gnitja, a je bilo marsikje še kislo. Posnetek je iz Bereče vasi, preden so prišli trgači.

Priborjen vstop v prvo ligo

Pomembna zmaga košarkarjev BETI

Šport je v Metliki na psu. Zelo malo ljudi se ukvarja z njim, vsaj aktivno. Edini, ki kaj pokažejo, so košarkarji tovarne Beti. S trdno voljo in z odrekanjem nizajo uspeh za uspehom. Zmage pa privlačijo na igrišče na Pungartu vedno več ljudi. Za košarko so v Beti pokazali veliko poslušna. Če bi vsako podjetje v Metliki gojilo enega izmed športov, slika športnega stanja ne bi bila tako porazna, kot je. Žal pa drugod, kot kaže zanemarjajo športno udejstvovanje mladih. Škoda nj le trenutna, marveč se vleče in se bo vlekla skozi več generacij. Morda ne bi bilo neumnost, če bi posvetili več pozornosti množičnemu športu. Metlika bi lahko dobila TRIM steze, ob tovarni bi morala zrasti športna igrišča in podobno.

Toda povrnimo se h košarkarjem. S sobotno zmago nad Kamnikom (64 : 50) so si priborili vstop v I. b slovensko ligo. Brez dvoma je to velik in zavidanja vreden uspeh. Z zmago so zavezali jezike vsem tistim, ki so še pred kratkim dvomili v smisel metliške košarke in ki so se

jim zdela porabljena sredstva vržena stran. Pohvaliti je treba celotno ekipo, tudi tiste, ki sicer niso dosti igrali. Na vseh tekmah pa so bili brez dvoma najboljši : Jezerinac, Arbutina, Medek, Vergot Željko in Popovič. Ne samo da obvladajo žogo, marveč so tudi požrtvovalni in srčni. To so lepe vrline.

Krivični bi bili, če ne bi ob uspehu omenili trenerja Pšenčnika. Pšenčnik je napravil iz fantov dobro ekipo, ki malokdaj razočara množestvilne gledalce. Je nepopustljiv, oster, elementaren. Tako je prav.

Vodstvo kluba, ki porabj ure in ure prostega časa za organizacijo in izvedbo tekem, je takšno kakršnega si igralci lahko le žele. Naj omenim samo Mrvarja in Jankoviča, čeprav bi moral najbrž še koga. Če ne drugega, vsaj pohvalo zaslužijo. Pohvala gre tudi zvestim časomerilcem, zapisnikarjem, električarjem, publiki. skratka, vsem, ki kakorkoli pomagajo.

Ob koncu želimo naši ekipi veliko uspehov v I. b slovenski ligi.

Toni Gašperič

Obiski vsak dan

Malokateri dan mine, da ne bi kolektiva v Metliki obiskala ta ali ona skupina iz Slovenije ali Hrvaške. V torek, 26. septembra, so se mudili tu na obisku tudi člani kolektiva Višje šole za organizacijo dela iz Kranja. Ogledalji so si proizvodnjo, se zanimali za delovni postopek in se pogovarjali z vodilnimi ljudmi. V tej šoli je tudi 10 zaposlenih iz kolektiva BETI.

NIGERIJA - METLIKA

65:60

Na igrišču na Pungartu se je zbralo preko tisoč ljudi iz vseh krajev Bele krajine in Dolenjske, da bi prisostvovali srečanju med državno košarkarsko ekipo Nigerije in košarkarskim klubom Beti iz Metlike. V prvem polčasu, ki se je končal z 39 : 27 za Nigerijce, so bili gostje v premoči. Po odmoru so pokazali Metličani izvrstno igro in vse je kazalo, da bodo ob koncu slavili zmago. Vendar so višji temnopolti igralci, ki jih trenira Radišič iz Karlovca, vzdržali pritisk domačinov in zmagali z rezultatom 65 : 60. Tekmo, ki je bila hitra, zanimiva in napeta, sta sodila Kavčič in Davis.

Državna reprezentanca Nigerije: Bala 4, Mazu 16, Alabi, Selbut 2, William Hary 6, Amuda 4, Ganiju, Robert 4, Donatus, Emanuel 4, Aliju 25. Metlika: Vergot T. 2, Kosovac 3, Davtovič 18, Vidic, Lalič 2, Prevalšek 2, Guštin, Milek Jezerinac 12, Medek 15, Arbutina 4, Popovič 2.

Obe ekipi sta pokazali lepo igro.

Toni Gašperič

Ugodnost za delavke

Odkar ima podjetje VIATOR svojo enoto v Beli krajini, ima tudi kolektiv tovarne BETI boljše možnosti za prevoz na delo. Delavke, ki so prej več let pešale tudi uro daleč do delovnega mesta, se lahko zdaj vozijo z udobnimi avtobusi. Na novo so bili vpeljanj prevozi iz Gribelj in Črnomlja, s področja Jugorja, Radovice, Drašič, in to za vse izmene. Edino za Božakovčane prevoz še ni urejen.

Tudi višja šola?

Če bo le dovolj prijav, nameravajo v BETI organizirati oddelek višje komercialne šole iz Maribora. Pouk je namenjen kandidatom iz vseh podjetij črnomaljske in metliške občine. Pouk bi bil ob sobotah in nedeljah v prostorih poklicne šole ali pa bi se kandidat vozili k predavanjem v Celje ali Ljubljano. Prav tako je v načrtu organizacija nadaljevalnega tečaja iz nemščine, če bo le dovolj prijav. Pouk v tečaju se bo predvidoma začel v oktobru in bi trajal do konca leta.

Ob svojem odhodu iz podjetja se za izkazano pozornost in izročeno darilo iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem iz prodajnega oddelka in skladničarjem!
Milena Oberman

Ureja uredniški odbor: Silva Dular, Mirko Jelenič, Jurij Matkovič, Stane Mrvar, Dragica Nenadič, inž. Franc Oletič, Slavko Šilar, dipl. ing. Ružica Škof.

Izdaja: Belokranjska trikotna na industrija Metlika.

Odgovorni urednik: Maks Kolečnik

Izhaja enkrat mesečno v 1500 izvodih, tiska KNJIGOTISK Novo mesto